

HODEN JE BERÁNEK

Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků! (Zj 5:13)

1. čtení: Skutky 7:46-60

Hlavní čtení: Zjevení 5

ÚVOD: TEN NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

Milí bratři, milé sestry,

s novou skupinou konfirmandů jsme začali poněkud netradičně. Na prvním konfirmačním cvičení jsme procházeli naše sborové webové stránky. A tam jsme si otevřeli fotografie z javornických konfirmačních slavností, kterých (díky péči našeho kurátora) máme desítky. A proč jsme si ty fotky prohlíželi? Ze dvou důvodů. Za prvé proto, aby si naši mladí uvědomili, že netvoří první a snad ani poslední ročník konfirmandů v našem sboru. Že přebírají pomyslnou štafetu od těch, kteří konfirmační přípravou prošli před nimi. A druhý důvod? Naši konfirmandi dostali za úkol vyhledat své příbuzné. Většinou tatínky, maminky, dědečky, babičky, tety a strýce, bratrance a sestřenice. Ale to vůbec nebyl snadný úkol! Přestože jsme věděli, v kterém roce jejich příbuzní byli konfirmováni, přestože jsme počítali s tím, že před mnoha lety vypadali jinak, přestože jsme si zleva doprava prohlíželi celou fotografii, nebyli jsme někdy schopni najít danou osobu.

A přesně to se stalo Janovi, autorovi knihy Zjevení. Jan zírá na nebeskou scenérii. Vidí nádheru Božího trůnu, na kterém sedí Bůh Otec. Vidí sedmičku duchů před Božím trůnem. Duhu kolem toho trůnu. A křišťálové moře před ním. Jan vidí také čtyři zvláštní andělské bytosti a dvacet čtyři starců s královskými korunami, což jsou otcové zakladatelé Božího lidu. O tom všem jsme mluvili nedávno, když jsme se zamýšleli nad 4. kapitolou knihy Zjevení. Zapomněl jsem na někoho? Ale ano! Zapomněl jsem na Beránka. Jan pro samou nádheru nebyl nejprve schopen spatřit tu nejdůležitější postavu: Beránka, toho obětovaného. Ježíše Krista ukřižovaného a vzkříšeného, pravého Božího Syna, našeho Pána a Zachránce. A také Janova Učitele, který svého učedníka miloval celým svým srdcem v dobách, kdy spolu kráčeli po galilejských a judských cestách. Janova Mistra, který nikdy svého učedníka nepřestal milovat.

I. SVITEK POPSANÝ Z OBOU STRAN

Ale než Jan spatřil Beránka, jeho oči spočinuly ještě na jednom důležitém detailu:

- *A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečetěmi.*

Je to svitek popsaný z obou stran. A to je neobvyklé. Svitky se totiž nikdy nepopisovaly z obou stran, nýbrž vždy jen z jedné strany. Co to znamená? Že se tam muselo vlézt hodně informací! Že Boží rozhodnutí týkající se jeho stvoření nejsou jen obecně formulovaná. Že Boží vůle pro tento svět je naprosto konkrétní a detailní. Bůh jistě stanovuje své cíle, kterých chce dosáhnout. Třeba že zachrání ty, které si zamiloval. A požene před soud ty, kteří ho nerespektují a neposlouchají. Bůh ale zřejmě také stanovuje jednotlivé prostředky, jak se k těmto cílům postupně dobrat. Bůh je podoben režisérovi, který na svém filmu maká od první až do poslední klapky. A který vede celý svůj tým k tomu, aby konečný výsledek byl naprosto úchvatný. Nebo: Bůh je skladatel krásné a dlouhé symfonie, ale také dirigent a hudebník a nakonec i posluchač sám. Není jediný tón v celé symfonii, o kterém by nevěděl, který by nepromyslel a který by sám nakonec nezahrál. Nebo ještě jinak: Bůh je šéfkuchař, který ví, co bude vařit, z čeho bude vařit, s kým bude vařit, pro koho bude vařit a jak to strávníkům nakonec bude chutnat.

Nebo se na ten oboustranně popsaný svitek můžeme podívat ještě i z jiné stránky. Bůh se zkrátka neodmlčel. Ještě toho má mnoho na srdci. Ještě chce k tomu, co se ve světě děje, hodně říct. Nebude se držet stranou. Nebude si zavírat ústa kouzelným klíčem na sedm západů, jak to dělávají děti. On se ještě vysloví. A jeho slova budou měnit dění celého stvoření.

Jenomže pozor! Je zde jistý zádrhel. Ten svitek je zapečetěný. Ten soubor je zaheslovaný. A zdá se, že nikdo nemá oprávnění rozlomit pečeť toho svitku. Zdá se, že nikdo nemá oprávnění znát a zadat správné heslo, aby soubor mohl přečíst. A asi nemusím připomínat, že ani ruští hackeři nedokážou prolomit Boží vůli, pokud se o ni Bůh s námi nechce podělit.

- ² *Tu jsem uviděl mocného anděla, který vyhlásil velikým hlasem: "Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeť?"* ³ *Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní.*

II. SMUTNÝ JAN

A to Jana zlomí. To ho srazí na kolena. Jan se zřejmě nemohl dočkat, až uslyší svatá slova, která Bůh napsal do toho svitku. Těšil se na to jak malé dítě na Štědrý večer: Až se rozbálí Boží záměry. Až uslyší to, co má Bůh na srdci, co Bůh plánuje a chystá.

- **4** *Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat se do ní.*

Bratři a sestry, není to sympatické? Není to kouzelné? Jan pláče. Proč pláče? Protože se nemůže dozvědět Boží vůli pro tento svět. Nemůže se dozvědět, jakým způsobem chce Bůh vést své stvoření k cíli. *Co chystáš, Pane Bože? Co přesně připravuješ?* Ta Janova touha poznat Boží (zatím) skryté záměry, mě oslovuje. Kéž bych s takovou touhou v srdci objevoval Boží vůli vyjádřenou v Písmu! Jan to opláče, že se nic nedozvěděl. Má jistě strach, že odejde s prázdnou. Vždyť právě kvůli tomu hledí do nebe, no ne? Vždyť sám Ježíš mu na začátku sliboval:

- *Pojď sem, a ukážu ti, co se má stát potom. (Zj 4:1)*

Představte si, že se těšíte do kina na dlouho očekávaný velkořím. Pohodlně se usadíte, nacpete si škrance popcornem, s mírně otevřenou pusou a vyvalenými očima sledujete skvělý film. A těsně před rozuzlením, těsně před koncem filmu v kině vypnou proud. Všechno zhasne. No, nenaštvalo by vás to? Nemrzelo by vás, že se nakonec nedozvíte, jak celý ten příběh skončí? Jistě, byli bychom zklamaní. A přitom nějaký film se bytostně nedotýká našeho života! *Zachránil hlavní hrdina svou rodinu a potrestal všechny zločince? To je jedno, zítra stejně musím do práce.* Jan je na tom jinak! On má velká očekávání. On se celou svou bytostí touží dozvědět, co všechno Bůh chystá. Jan totiž trpí. Trpí proto, že věří v Ježíše Krista. A trápí ho, že také jeho bratři a jeho sestry ve víře snášejí různá příkoří. Že křesťany pronásledují římské úřady, nepřátelsky naladěné vůči Kristovým vyznavačům. Vždyť jste to slyšeli! Ten trpící Boží lid vysílá modlitby k Bohu dnem i nocí. Jan vidí na vlastní oči, že andělé přinášejí modlitby Božího lidu před Hospodinův svatý trůn. A to se opravdu nenajde nikdo, kdo by otevřel a přečetl tu Boží odpověď na zoufalé modlitby jeho lidu?

Víte, co je na tom zajímavé, bratři a sestry? Že Jan je nakonec jediný, kdo pláče. Nikdo jiný tam nenaříká. Nikdo jiný tam nepanikaří a nevyšiluje. Jan jediný je totiž pořád oběma nohama na zemi. On není nebešťan, jako všichni ostatní. Je pouhým návštěvníkem nebes. Tělem i duší patří stále zemi. A my jsme na tom úplně stejně. Neznáme Boží záměry. Nedíváme se Pánu Bohu pod pokličku, co za pokrmy připravuje. A jsme někdy i vystrašení, že Bůh nic nedělá. Občas takový dojem skutečně máme: Že Bůh mlčí, že Bůh nic neříká, že Bůh vůbec nic nedělá. Ale ti, kteří jsou shromážděni kolem Božího trůnu, ti, kteří Hospodina dnem i nocí chválí a vyvyšují, nepláčou. Nemají důvod. Oni vidí víc než Jan. Oni Bohu důvěřují mnohem víc než Jan. Mnohem víc než my všichni, kteří stále chodíme po cestách tohoto světa. Pláče jen Jan. A čas od času ještě zřejmě plakat bude, dokud i jemu Bůh nesetře každou slzu z tváře. Dokud i jeho nepřivítá ve svém království. Dokud i jeho neobdaří blaženým viděním Spasitele, což bude Janovi přinášet nevýslovnou radost na věky věků.

III. HODEN JE BERÁNEK

Jan v tuto chvíli slyší jen hlas jednoho ze starců:

- **Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.**

Pamatujete si na pořad *Nikdo není dokonalý?* Skvělý název! Všichni jsme na jedné lodi. Nikdo z nás není dokonalý. Nikdo z nás totiž neví všechno. V případě otevření a přečtení oboustranně popsaného Božího svitku jsme také všichni na jedné lodi. Nikdo z nás není hoden ten svitek otevřít a přečíst. Jen on. Beránek. Pravý Boží Syn. Proč? Protože on je Bůh sám. Na rozdíl od nás, lidí i andělů. Protože on sám je svatý, mnohem vzácnější a ryzejší než kdokoliv z nás. Protože on je mnohem mocnější než jakýkoli Boží tvoreček. Protože on se pro nás všechny obětoval. Zapřel sebe sama mnohem víc, než kdokoliv z nás kdy dokáže. On za nás potupně umíral na golgotském kříži. On byl pro nás obětován.

Bratři a sestry, toto je nádherné místo plné protikladů, všimli jste si toho? To je další ze specialit Zjevení Janova. Co říká anděl Janovi? *Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův.* To tedy Jan slyší. A co vidí? Vidí lva, který by cenil ostré zuby a svým řevem by si zjednal pořádek a respekt? Ne! Vidí Beránka! Lev je vlastně Beránek. A tento Beránek nezvítězil tím, že by své nepřátele srazil na kolena. Zvítězil tak, že se sám za všechny obětoval. A přitom: Tento Beránek je lev! Je plný síly a moci, což naznačuje těch sedmero rohů na jeho hlavě. Rohy jsou totiž symboly moci. A sedm rohů je dokonalá moc, bez známky slabosti. Beránek navíc všechno ví a do všeho vidí, což naznačuje těch sedmero očí.

A tento obětovaný Beránek a zároveň vítězný Lev prostě přistoupil k trůnu a vzal si ten svitek z Boží pravice. Bez řeči. Bez ptaní. Beze slova. Jak to? Copak nemusel Boha oficiálně žádat? Nemusel! Vždyť Otec a Syn jsou jedno. Žijí v totální shodě. V naprosté harmonii.

A pak se spustí chvála. Chvála na nebi. Chvála na zemi. Chvála těch, kteří již žijí na věčnosti Boží. A chvála těch, kteří žijí v této časnosti. Chvála těch, kteří už jsou na pravdě Boží. A chvála těch, kteří žijí v pravdě uprostřed všelijakých lží. Chvála těch, kteří už zvítězili. A chvála těch, kteří ještě zápasí v tomto doposud nevykoupeném stvoření. Nepředstavujme si, že Boha zde chválí nebe a země. Ale spíš že Pána Boha chválí stvoření, které už v Bohu zvítězilo. A stvoření, které s pomocí Boží ještě stále bojuje, které ještě spasení a slávy nedošlo. Všichni a všechno se spojuje k chvále Boha. A dnes především Beránka, protože on vzal do svých rukou knihu Boží vůle. On se chystá rozlomit její pečeť. On se chystá přecíst Boží záměry. A pak je také postupně všechny vykonat.

- ***9 A zpívali novou píseň: "Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeť, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras 10 a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí."***

Ještě jednou: Proč je tedy Beránek hoden rozlomit ty pečeť? Proč je hoden vykonat Boží vůli? Pro svou velikost a nádheru? Pro svou všemohoucnost a vševědoucnost? Pro svou věčnost a nesmrtelnost? Ne! Ne! Třikrát ne! On je hoden především pro svou lásku k nám! Obětoval kvůli nám sebe sama. Neobětoval pro nás někoho jiného. Prolil svou svatou krev kvůli nám na golgotském kříži. Nenechal si svou drahocennou krev pro sebe, ale očistil nás svou krví od hříchu, od zla a od smrti. To učinil svobodně a z lásky. A neprolil svou krev jen za bílého muže, ale také za černou ženu a žluté dítě. Neprolil svou krev jen za ty, kteří mluví česky, ale i za ty, kteří mluví třeba rusky. Neprolil svou krev jen za Evropany, ale i za obyvatele Súdánu či Kuby. A všichni, kteří ve víře přijmou jeho nabídku spásy, se díky němu stanou královským kněžstvem. Těmi, kteří se dnes za celý svět přimlouvají, jakožto kněží Ježíše Krista. Těmi, kteří zítra celému stvoření budou vládnout, jakožto přátelé toho Krále králů.

Proto andělské sbory volají radostně:

- ***Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.***

A proto se k nim přidává celé stvoření:

- ***Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!***

Proto čtyři andělské bytosti přidávají jen své skromné:

- ***Amen.***

A proto těch dvacet čtyři starců pokorně padá na kolena před Beránkem. On je skutečně hoden přijmout všechnu slávu a čest.

IV. A K ČEMU JSME ZVÁNI?

K čemu nás dnešní oddíl z knihy Zjevení vlastně zve? Tak především k tomu, abychom si ujasnili, že všechno je v rukou Božích. Že všechno je v rukách Beránka, našeho laskavého Spasitele, Pána Ježíše Krista. A to si potřebujeme připomínat stále znovu. Protože jednou máme dojem, že historii světa mají v rukách šílení potentáti, kteří disponují jadernými zbraněmi. Jindy se nám zdá, že náš život má v rukách agresivní soused, samolibý šéf, nebo dokonce zlý člen naší rodiny. Někdy máme pocit, že brzy umřeme hladu, protože peníze na důchody zkrátka nebudou. Jindy umíráme hrůzou před návštěvou lékaře. A vlastně je to všechno jedno, protože globální ekologická katastrofa, která ukončí běh lidských dějin, už tluče na dveře. Tak kdo vládne? Kdo má budoucnost stvoření ve svých rukou? My sami? Několik mocných lidí? Osud? Je to Beránek!

Tak to na podzim vyjádřila jedna farářka: *Lidi nezajímá Ježíš Kristus. Lidé potřebují poradit, kde vezmou peníze na energie.* Je to možné, že Kristus lidi nezajímá. Ale jen kvůli tomu, že Kristus lidi nezajímá, nezačnu z kazatelny chrlit moudra či spíš „hloupa“ o tom, jak a kde sehnat peníze na energie. To mně nepřísluší. Já musím nám všem připomenout, že v našem smutku, zmatku, neštěstí a trápení je s námi Beránek, ten obětovaný, ten vítěz.

S tím souvisí to povzbuzení andělského šéfa: *Neplač! Nesmutni, křesťane! Raduj se! Raduj se v Pánu vždycky!* (Fp 4:4) Raduj se z toho, že tě Beránek miluje. A jednou si tě vezme k sobě. A učiní tě pevnou součástí svého nebeského chóru, vítězné církve. Jednou se budeš po boku svých bratrů a sester, kteří tě na věčnost přešli, i po boku všech andělů radovat z plné Beránkovy přítomnosti. Tam už ti žádná slza téct z tváře nebude. A proto neplač ani teď!

A nakonec! Přiznej si, že nejsi hoden Božího zájmu. A přesto jsi milován, naprosto nezaslouženě, naprosto z milosti. Dnes se z Janova Zjevení ozývalo několikrát slovo: *Hoden. Hoden jest.* Ale nikdy na adresu lidí. Nikdy na adresu andělů. Vždycky byl adresátem Beránek. *Ty jsi hoden žehnání a chvály, tvoji moc a sílu slavíme,* zpíváme díky Miloši Rejchrtovi. On je hoden žehnání a chvály, protože právě nás si zamiloval. Když můžou rostliny, ryby, ptáci, slunce a měsíc chválit Boha za jeho laskavost, když můžou Beránkovi z plných plic prozpěvovat všichni nebeští andělé, my nestůjme stranou. Amen.